

om at forkaste Lovforslaget, som nu ligger for.

Krieger: Jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg slet ikke erkjender, at det i særlig Grad er Regjeringen, som kan have Krav paa fremfor Rigsdagen at bestemme, hvorledes den midlertidige Finantslov passende kan affattes. Det er Statens Interesser, som skulle hævdes, og Rigsdagen er — jeg siger ikke mere, men ligesaa berettiget til i den Henseende at følge sin Overbevisning og anfille sine Undersøgelser for at hævde Statens Interesser som Regjeringen. Den Opfattelse, at først og fremmest skal man spørge, hvad Regjeringen anser for det Rette, og dernæst overveie, om der er nogen absolut Hindring for, at følge den, og hvis ikke, saa følge den — billiger jeg ikke. Jeg mener, at det er en Afvei, man gaar ind paa, naar man vil drive det saa vidt i Selvfornægtelse.

Hvad dernæst den foreliggende Sag angaar, vil jeg blot bede erindret den simple Kjendsgjerning, at Landstthinget ikke hidtil har tilkjendegivet, hvorvidt det vil gaa ind paa nogen anden Form for den midlertidige Finantslov end den, som Regjeringen har foreslaaet. (Afbrydelse af Ploug.) Min ærede Sidemand afbryder mig og siger, at vi have vedtaget den forandrede Form, som var foreslaaet af Mindretallet i Folkethinget; men det er netop Ulykken, at det have vi ikke gjort. (Modsigelse af Ploug.)

Formanden: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Ploug) kan faae Ordet, strax efter at den anden Taler er færdig.

Krieger: Vi fik ikke Lov til at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalets Afgjørelse. Vi affaar jo den forrige Bevillingslovs Livsraad og klippede den af. Derved undlode vi altsaa ikke blot at foreslaa Fællesudvalg, men gjorde det ogsaa umuligt for det andet Thing at foreslaa Fællesudvalg. Det er ligeoverfor disse Kjendsgjerninger, at jeg vedvarende tror, at det vilde være i enhver Henseende tilbørligt, naar vi vare lidt mere tilbageholdende og ikke saa hurtigt og afgjort vilde følge vor Lyst til at afslive Forslaget, fordi det fremkommer i en Form, som jeg misbilliger og beklager lige saa meget som det ærede Medlem. Naar det blev sagt, at det spildte Tiden, ved jeg virkelig ikke, at vi just i Dag have saa meget foreliggende Arbejde, at vi jo endnu kunde ofre den Tid, som behøves, naar vi betænke, hvad der staar paa Spil.

Ploug: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Madsen) har bedt om Ordet først; men hvis dette ærede Medlem ikke har Noget imod at vige, kan det ærede Medlem faa Ordet.

Madsen: Jeg viger gerne.

Formanden: Det 6te Medlem for 1ste Kredts har Ordet.

Ploug: Jeg tillod mig at afbryde min ærede Sidemand (Krieger). Det var ikke rigtigt. Jeg vil derfor gjentage høit, hvad jeg vilde have sagt. Regjeringen foreslaa sin Form for Loven først i Folkethinget, og Folkethinget forandrede det tilbage til den gamle Form. Men samtidig med dette af Folkethingets Flertal vedtagne Forslag forelaa der fra Folkethingets Mindretal et andet Forslag, og da Sagen kom til Landstthinget, vedtog dette Loven i den Form, som Folkethingets Mindretal havde foreslaaet. Saa gik Sagen tilbage til Folkethinget, og der stillede den gamle Form atter op, men ved Siden af denne forelaa der atter Forslag, som ikke kom til Afstemning, og som jeg er overbevist om, at Landstthinget meget godt kunde være gaaet ind paa, men som altsaa er Ftaltallet i Folkethinget fuldt vel bekjendt. Nu endelig foreligger Lovforslaget i Dag fjerde Gang i en Form, der nærmer sig meget den, hvori det tidligere er vedtaget af nærværende Thing. Det har altsaa fire Gange foreligget i forandret Skikkelse for det andet Thing, naagt det kun færre Gange er stemt over det. Jeg mener altsaa, at det var noget Meget at forlange, at vi nu skulde opfinde en femte Form for denne Lov.

Madsen: Jeg vil tillade mig at sige til det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Krieger), at jeg antager, at han som forhenværende Finantsminister dog maa erkjende den Sandhed, at det er naturligt, at Finantslove forelægges af Finantsministeren, og hvad der gælder de endelige Finantslove, maa efter mit Skjøn ogsaa gælde om midlertidige Finantslove. thi det er dog Hensynet til, hvad Administrationens Interesse kræver, som her i første Række bør komme i Betragtning, og dette Hensyn sætter Ministeriet bedst i Stand til at vælge den Form, som bedst fyldestgør Formaalet. Naar saa det ærede Medlem vedblivende kom tilbage til, at vi ikke havde erklæret os pver, hvor-